

УДК 015:75(477)"2007/2011"

Ольга Устіннікова,
завідувач відділу наукової
підготовки державних
бібліографічних покажчиків
Книжкової палати України

Ніна Палаціна,
науковий співробітник відділу
наукової підготовки державних
бібліографічних покажчиків
Книжкової палати України

Образотворчі видання України (за матеріалами державного бібліографічного покажчика "Літопис образотворчих видань" 2007—2011 рр.)

Досліджено історію створення та розвитку друкованого державного бібліографічного покажчика "Літопис образотворчих видань", а також формування сучасної електронної бази даних "Літопис образотворчих видань" для відтворення повної історіографічної картини розвитку української державної бібліографії образотворчого мистецтва. Визначено особливості функціонування електронної бази даних "Літопис образотворчих видань" за 2007—2011 роки шляхом застосування бібліометричного інструментарію. Проаналізовано бібліографічні записи видань образотворчого мистецтва, що вийшли друком з 2000 по 2011 роки, зареєстровані та відображені в електронній базі даних "Літопис образотворчих видань" (2007—2011) за різними ознаками.

Ключові слова: база даних, "Літопис образотворчих видань", бібліографічна інформація, бібліометричний аналіз, образотворчі видання.

Створенню, становленню та розвитку електронної бази даних "Літопис образотворчих видань" (далі — БД "Літопис...") передував традиційний друкований бібліографічний посібник під назвою "Літопис друку. Твори образотворчого мистецтва", заснований у 1937 р. Щоквартальники виходили друком до 1938 р. і вміщували бібліографічні відомості про види образотворчих видань за такими розділами: "Портрети"; "Плакати"; "Наочні приладдя, пам'ятки, схеми та рисунки"; "Репродукції з картин"; "Листівки"; "Альбоми. Видання книжно-альбомного типу". Бібліографічні записи у межах таких розділів, як "Плакати" і "Наочні приладдя, пам'ятки, схеми та рисунки" було згруповано за схемою "Перелік розділів, за якими розташовано плакати та наочні приладдя", розробленою Всесоюзною книжковою палатою [13].

Після тривалої перерви у 1952 р. Книжкова палата УРСР відновила випуск покажчика "Літопис друку. Твори образотворчого мистецтва" зі складнішою структурою. Бібліографічні записи розділів "Плакати" і "Альбоми" було згруповано за "Схемою класифікації для видань книжкових палат, яка застосовується в "Літописі друку. Твори образотворчого мистецтва" в розділах "Плакати" і "Альбоми", розробленою Всесоюзною книжковою палатою. Окрім того, розділ "Плакати" містив такі підрозділи: А. Політичні плакати; Б. Інструктивно-технічні плакати. Наочне приладдя. Схеми. Діаграми; В. Інформаційні та рекламні плакати; Г. Плакати для дітей; Д. Лубки. З'явилися й нові розділи: "Плакат-газети. Фотогазети", "Естампи", "Відкриті листи (художні та фото)", "Заклики та лозунги (літострвані або графічно оформлені)", "Прикладна графіка", останній містив, зокрема, календарі, табель-календарі, календарні стінки, з 1953 р. — книжки-іграшки та малюнки для дітей, які у 1955 р. було виокремлено у самостійний розділ. З 1952 р. у "Літописі..." вперше було вміщено "Іменні покажчики" з окремими рубриками: художники, автори літературних текстів, персоналії.

Назва "Літопису..." поступово змінювалася таким чином: 1954—1959 рр. — "Літопис образотворчого мистецтва"; 1960—1961 рр. — "Літопис образотворчого мистецтва і листівок"; 1962—1967 рр. — "Літопис образотворчого мис-

тецтва"; 1968—1977 рр. — "Літопис друкованих творів образотворчого мистецтва". З 1978 р. і дотепер бібліографічний покажчик має назву "Літопис образотворчих видань". Упродовж п'яти років (1991—1995) посібник не видавали, випуск його відновлено 1996 р. [14]. Періодичність "Літопису..." змінювалася у такий спосіб: 1952—1983 рр. — два рази на рік; 1984—1990 рр. — щоквартально; 1996 р. — один раз на рік; 1997—2002 рр. — два рази на рік; 2003—2011 рр. — один раз на рік.

Значимо, що до 1937 р. відомості про образотворчі видання відображалися у "Літописі українського друку" — в загальному ряду бібліографічних записів (1924, 1928, 1929, 1930), в окремих розділах: "Графіка", "Календарі" (1925, 1926, 1927); у "Літописі друку УСРР" — у загальному ряду бібліографічних записів (1935); у "Літописі друку. Книги" — у загальному ряду бібліографічних записів (1936); у "Літописі друку УСРР. Книги" (систематичні щорічники за 1931—1934 рр.) — у загальному ряду бібліографічних записів. А після 1938 р. у "Літописі друку. Книги" — в окремих розділах: "Художні репродукції", "Плакати", "Портрети", "Альбоми", "Наочні приладдя", "Календарі", "Поштові картки" (1939, 1940, 1941).

У роки війни Книжкова палата УРСР припинила випуск усіх бібліографічних покажчиків українських друкованих видань і відновила їхній випуск тільки у 1946 р. з урахуванням і прогалін у бібліографічній реєстрації друкованої продукції України за 1942—1945 рр. Саме в цей період вийшли "Літопис друку УСРР. Книги" (систематичні покажчики за 1942—1944 рр. і за 1945 р.) та "Літопис друку. Книги" (1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951), де відомості про образотворчі видання було розміщено у загальному ряду бібліографічних записів.

Упродовж семи з половиною десятиліть "Літопис..." змінювався не тільки за назвою і періодичністю, удосконалювалася його структура, зміст, принципи відбору документів, уточнювалася схема їхньої класифікації та систематизація бібліографічних записів, уніфікувався бібліографічний опис, формувалася система його довідково-допоміжного апа-

рату за необхідністю запровадження єдиних форм і методів державної бібліографічної реєстрації.

Сучасна електронна БД "Літопис..." інформує користувачів про образотворчі видання, що виходять друком в Україні різними мовами, і розрахована на мистецтвознавців, науковців, працівників музеїв, бібліотек, видавництв, книготорговельних організацій, колекціонерів, меценатів, фахівців різних галузей знань. Відбір друкованої продукції цього асортименту для формування БД "Літопис..." здійснюється згідно з "Інструкцією з добору видань для відображення у "Літописі образотворчих видань" (К., 2000), а бібліографування документів — відповідно до рекомендацій зі "Складання бібліографічного запису на образотворчі видання", розроблених фахівцями Книжкової палати України.

БД "Літопис..." відображає бібліографічну інформацію про образотворчі плакати, портрети, художні репродукції, естампи, образотворчі листівки, образотворчі альбоми, образотворчі календарі, книжки-картинки для дітей, комікси, видання з питань образотворчого мистецтва, що вміщують більше 50% зображення, систематизовану за їхніми видами, передбаченими "Схемою класифікації образотворчих видань", розробленою фахівцями Книжкової палати України. У межах розділів "Образотворчі плакати" та "Альбоми" записи групуються відповідно до таблиць "Розташування бібліографічних записів у бібліографічних покажчиках на основі Універсальної десяткової класифікації" [22]. Кожен номер "Літопису образотворчих видань" уміщує іменний покажчик; покажчик

назв альбомів і комплектів листівок; покажчик музеїв, в яких зберігаються твори мистецтва; покажчик серій.

Фрагментарність спроб бібліометричного аналізу БД "Літопис образотворчих видань" зумовила *актуальність* цього дослідження.

У рамках дослідження опрацьовано de visu літописи образотворчих видань за 1937—1938, 1952—1990, 1996—2011 рр. та літописи книг за 1924—1936, 1939—1951, 1991—1995 рр.

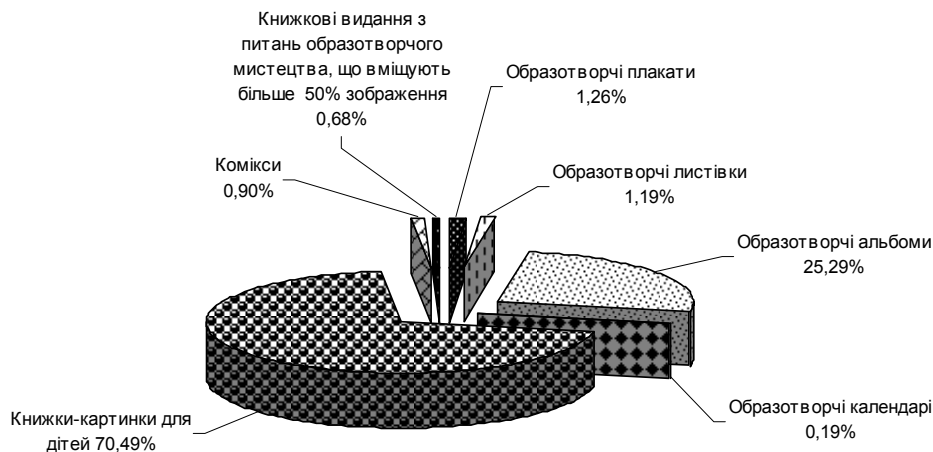
Хронологічні межі: досліджувані джерела за випуском 2000—2011 рр. забібліографовані у БД "Літопис образотворчих видань" за 2007—2011 рр.

Результати бібліометричного аналізу записів на образотворчі видання представлені в діагр. 1—5 та табл. 1—5. Загальна кількість досліджуваних образотворчих джерел становить 3104 назви. Аналіз образотворчих видань (табл. 1, діагр. 1) за видовою ознакою дав змогу встановити, що найбільша кількість загального обсягу записів припадає на книжки-картинки для дітей (2188 записів, або 70,49%), а найменша — на образотворчі календарі (6 записів, або 0,19%). Достатньо велику частку становлять образотворчі альбоми — художні та фотоальбоми (785 записів, або 25,29%), незначною кількістю представлені образотворчі плакати (39 записів, або 1,26%) та образотворчі листівки (37 записів, або 1,19%), а також комікси (28 записів, або 0,90%) та видання з питань образотворчого мистецтва, що вміщують більше 50% зображення (21 запис, або 0,68%).

Таблиця 1

Кількісний розподіл образотворчих видань у БД 2007—2011 рр. (за видами та роками випуску)

Вид видань	Рік випуску												Всього
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	
Образотворчі плакати	—	—	—	—	—	—	3	5	28	1	2	—	39
Образотворчі листівки	—	—	—	2	1	1	1	16	8	6	2	—	37
Образотворчі альбоми	2	—	1	2	13	24	43	145	209	166	128	52	785
Образотворчі календарі	—	—	—	—	—	—	3	1	—	1	—	1	6
Книжки-картинки для дітей	—	—	3	—	—	7	71	245	420	565	602	275	2 188
Комікси	—	—	—	—	—	—	—	4	11	9	4	—	28
Видання з питань образотворчого мистецтва, що вміщують більше 50% зображення	—	—	—	—	—	—	1	1	2	2	8	7	21
Всього	2	—	4	4	14	32	122	417	678	750	746	335	3 104

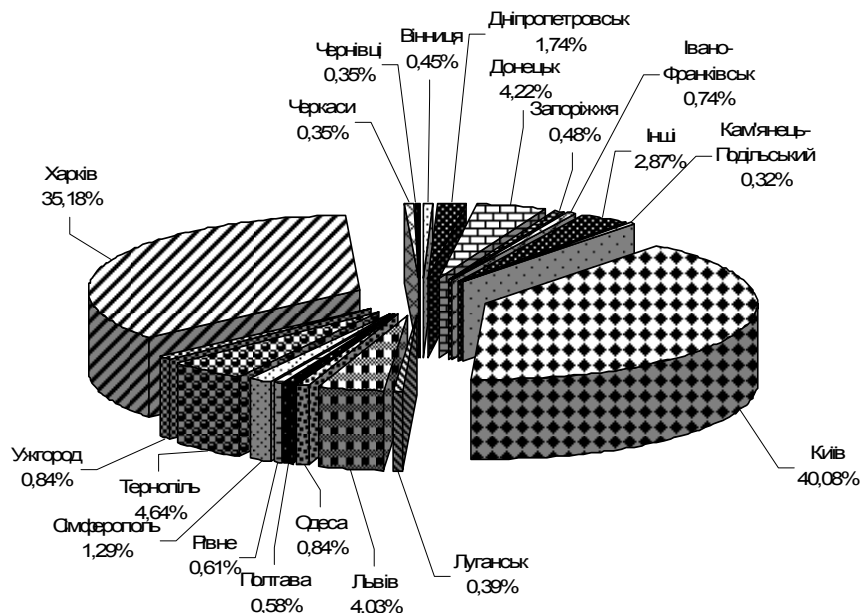
Діагр. 1. Процентний розподіл образотворчих видань у БД 2007—2011 рр. (за видами)

Промовистими є кількісні показники образотворчих видань за місцем випуску (табл. 2, діагр. 2), першість належить двом потужним адміністративним центрам з високим рівнем розвитку видавничої галузі — Києву (1244 записи, або 40,08%) та Харкову (1092 записи, або 35,18%). Від 4% до 5% видань вийшли друком у трьох містах: Тернополі (144 записи, або 4,64%), Донецьку (131 запис, або 4,22%), Львові (125 записів, або 4,03%). Незначну кількість цього асортименту друкованої продукції випущено у Дніпропетровську (54 записи, або 1,74%) та Сімферополі (40 записів, або 1,29%). Менше 1% — в Ужгороді (26 записів, або 0,84%), Одесі (26 записів, або 0,84%), Івано-Франківську (23 записи, або 0,74%), Рівному (19 записів, або 0,61%), Полтаві (18 записів, або 0,58%), Запоріжжі (15 записів, або 0,48%), Вінниці (14 записів, або 0,45%), Луганську (12 записів, або 0,39%), Чернівцях (11 записів, або 0,35%), Черкасах (11 записів, або 0,35%), Кам'янець-Подільському (10 записів, або 0,32%). Загальний рівень друку образотворчих видань решти міст із розряду "Інші" становить 89 записів, або 2,87%.

Таблиця 2

Кількісний розподіл образотворчих видань за місцем випуску

Місто	Кількість
Київ	1 244
Харків	1 092
Тернопіль	144
Донецьк	131
Львів	125
Дніпропетровськ	54
Сімферополь	40
Одеса	26
Ужгород	26
Івано-Франківськ	23

Діагр. 2. Процентний розподіл образотворчих видань за місцем випуску

У нашому дослідженні простежується очікувана тенденція — значна кількість обласних і деякі столичні видавництва, названі "Інші", випустили найбільшу кількість назв аналізованого асортименту (1042 назви, або 33,67%), тобто більше третини обсягу, і переважна більшість з них спеціалізується на випуску образотворчих плакатів, художніх репродукцій, художніх та фотоальбомів, образотворчих календарів, художніх і видових листівок. Серед

Рівне	19
Полтава	18
Запоріжжя	15
Вінниця	14
Луганськ	12
Черкаси	11
Чернівці	11
Кам'янець-Подільський	10
Інші	89
Всього	3 104

Аналіз образотворчих видань за видавництвами та видавничими організаціями різних форм власності (табл. 3, діагр. 3) надав змогу встановити з-поміж них 18 найактивніших видавців.

Диференціювання джерел за видавництвами та видавничими організаціями засвідчило наявність найбільшої кількості видань у семи суб'єктів, а саме: "Ранок : Веста" (Харків) — 596 записів, або 19,0%; "Перо" (Київ) — 301 запис, або 9,70%; "Книжковий хмарочос" (Київ) — 207 записів, або 6,67%; "Егмонт-Україна" (Київ) — 122 записи, або 3,93%; "Аргумент Принт" (Харків) — 111 записів, або 3,58%; "Навчальна книга — Богдан" (Тернопіль) — 107 записів, або 3,45%, — у видавничому асортименті яких значне місце займають образотворчі видання для творчого розвитку дітей, навчальна та ілюстрована художня література для школярів. 76 назв, або 2,45%, випущено видавництвами "Махаон-Україна" (Київ); 58 назв, або 1,87% — "Глорія Трейд" (Донецьк); 55 назв, або 1,77% — "Торнадо" (Харків); 54 назви, або 1,74% — "Айлес" (Харків); 49 назв, або 1,58% — "Грані-Т" (Київ); 48 назв, або 1,55% — "Лідер" (Харків); 47 назв, або 1,51% — "Ваклер" (Київ); 37 назв, або 1,19% — "Веско" (Донецьк); однакову кількість — по 32 назви, або 1,08% — "Мистецтво" (Київ) та "Дверная служба" (Харків); 28 назв, або 0,90% — "Елвик" (Харків); 20 назв, або 0,64% — "Ап-ріорі" (Львів).

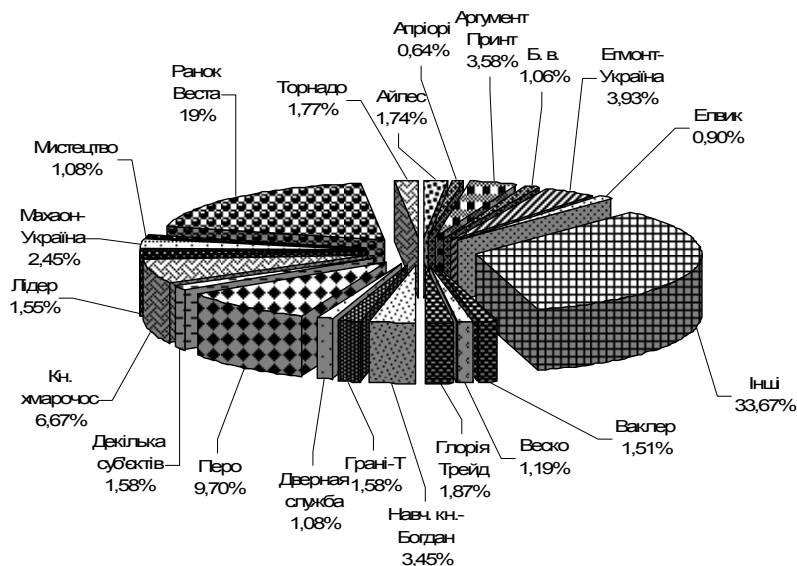
них видавничі організації, що випустили не менше восьми назв, а саме: київські — "Родовід" (13 назв), "Адеф Україна" (12 назв), "Балтія-Друк" (12 назв), "Укрпол" (11 назв); "Манускрипт-Львів" (Львів) — 10 назв; "Салта" (Сімферополь) та "Консоль" (Вінниця) по 9 назв; "Арт-Прес" (Дніпропетровськ) — 8 назв. Кількома видавництвами випущено 49 назв, або 1,58%; 33 назви, або 1,06%, становлять видання без зазначення видавця.

Таблиця 3

Кількісний розподіл образотворчих видань за видавництвами та видавничими організаціями

Видавництва та видавничі організації	Кількість видань
Ранок : Веста	596
Перо	301
Кн. хмарочос	207
Егмонт-Україна	122
Аргумент Принт	111
Навч. кн. — Богдан	107
Махаон-Україна	76
Глорія Трейд	58
Торнадо	55

Айлес	54
Грані-Т	49
Лідер	48
Ваклер	47
Веско	37
Дверная служба	32
Мистецтво	32
Елвик	28
Апріорі	20
Інші	1 042
Декілька суб'єктів видавничої діяльності	49
Б. в.	33
Всього	3 104

Діагр. 3. Процентне співвідношення образотворчих видань за видавництвами та видавничими організаціями

У табл. 4 та діагр. 4 проаналізовано розподіл образотворчих альбомів за розділами УДК. Майже половину образотворчих альбомів віднесено до розділів 73/76 *Образотворче мистецтво. Декоративно-прикладне мистецтво* (360 записів, або 45,86%). Більше чверті загального обсягу становлять записи розділу 908 *Краєзнавство* (218 записів, або 27,77%), найчастіше представлені фотоальбомами про міста та визначні місця України. Третій за кількістю записів — розділ 72 *Архітектура* (59 за-

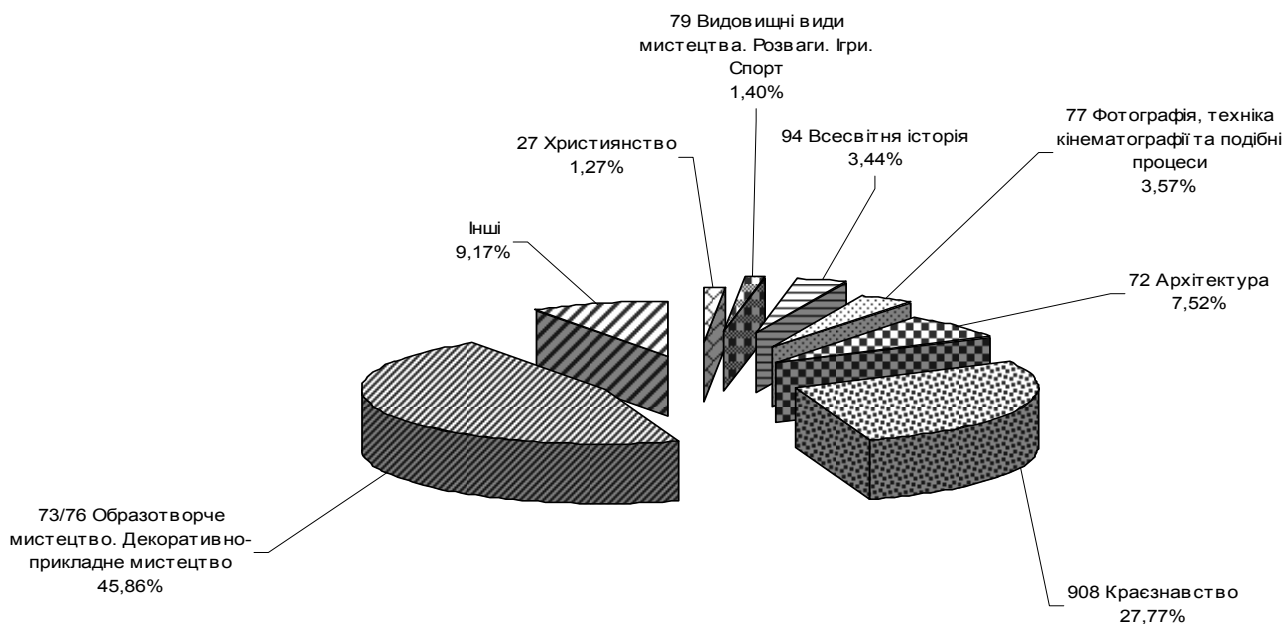
писів, або 7,52%), четверта позиція — розділи 77 *Фотографія, техніка кінематографії та подібні процеси* — 28 записів, або 3,57%, та 94 *Всесвітня історія* — 27 записів, або 3,44%. Незначну частку загалу видань репрезентовано у розділах 79 *Видовищні види мистецтва. Розваги. Ігри. Спорт* (11 записів, або 1,40%) та 27 *Християнство* (10 записів, або 1,27%). Записи решти розділів разом становлять 72 назви, або 9,17%, але частка більшості з них не перевищує 1%.

Таблиця 4

Кількісний розподіл образотворчих альбомів за розділами УДК

002 Друк загалом. Документація. Книги. Авторство	1
069 Музеї. Виставки	5
27 Християнство	10
32 Політика	2
355/359 Військова справа. Воєнне мистецтво. Воєнні науки. Оборона. Збройні сили	7
37 Освіта. Виховання. Навчання. Дозвілля	8
39 Етнографія. Звичаї. Традиції. Спосіб життя. Фольклор	5
5 Математика та природничі науки	9
61 Медичні науки	1
62 Машинобудування. Техніка загалом	9
63 Сільське господарство. Лісове господарство. Мисливство. Рибне господарство	5
64 Домоведення. Домашнє господарство. Комунальне господарство. Служба побуту	1
65 Організація та управління підприємствами зв'язку, транспорту, торгівлі, поліграфії. Бухгалтерська справа, рахівництво. Зв'язок з громадськістю	1
66 Хімічна технологія. Хімічна промисловість і споріднені галузі	2
69 Будівельна промисловість. Будівельні матеріали. Будівельно-монтажні роботи	1

71 Планування у межах адміністративно-територіальних одиниць. Планування у міській та сільській місцевостях. Ландшафти, парки. Сади	5
72 Архітектура	59
73/76 Образотворче мистецтво. Декоративно-прикладне мистецтво	360
77 Фотографія, техніка кінематографії та подібні процеси	28
78 Музика. Музичні інструменти	3
79 Видовищні види мистецтва. Розваги. Ігри. Спорт	11
82 Художня література. Літературознавство	7
908 Краєзнавство	218
94 Всесвітня історія	27
Всього	785

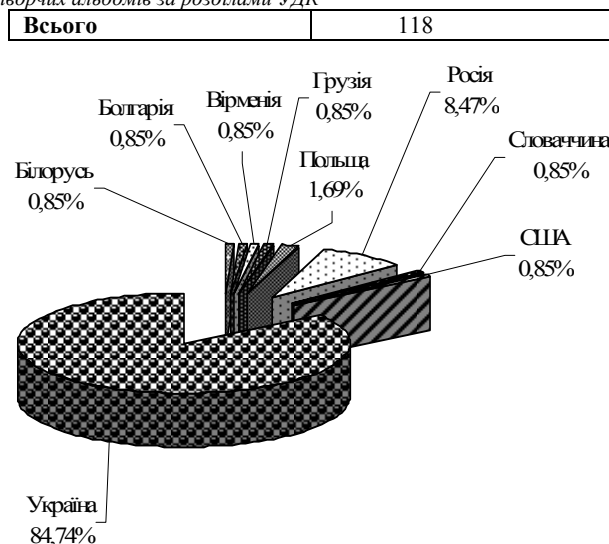
Діагр. 4. Процентний розподіл образотворчих альбомів за розділами УДК

Завершальним етапом дослідження став кількісний та процентний розподіл музеїв, зафіксованих в образотворчих альбомах за країнами розташування і відображених у БД "Літопис образотворчих видань" за 2007—2011 рр. (табл. 5, діагр. 5). Їхня загальна кількість дорівнює 118 з 9 країн. Найбільша кількість музеїв, відображених в образотворчих альбомах, розміщена в Україні (100 музеїв, або 84,74%). Значно меншою часткою досліджуваного загалу представлені музеї Росії (10 музеїв, або 8,47%). Музеї Польщі становлять більше 1% (2 музеї, або 1,69%). Найменшу кількість музеїв зафіксовано з Білорусі, Болгарії, Вірменії, Грузії, Словаччини, США (1 музей, або 0,85%), тобто 5,10% загальної кількості.

Таблиця 5

**Музеї, зафіксовані
в образотворчих виданнях**

Країна	Кількість музеїв
Білорусь	1
Болгарія	1
Вірменія	1
Грузія	1
Польща	2
Росія	10
Словаччина	1
США	1
Україна	100

Діагр. 5. Процентний розподіл музеїв (за країнами)

Таким чином, результати бібліометричного аналізу електронної бази даних "Літопис образотворчих видань" за 2007—2011 рр. дають підстави для таких висновків:

— динаміка розвитку досліджуваних видів образотворчих видань у зазначених хронологічних межах нестабільна, але простежується позитивна тенденція до зростання щорічного обсягу видань;

— кількісне співвідношення випуску образотворчих видань за місцем друку та їхній розподіл за видавництвами і видавничими організаціями свідчить про нарощення випуску видань образотворчого мистецтва провідними видавничими центрами України (Київ, Харків) та значне відставання суб'єктів видавничої діяльності, розташованих в інших містах;

— у кількісному розподілі бібліографічної інформації про образотворчі альбоми за розділами УДК домінує розділ 73/76 *Образотворче мистецтво. Декоративно-прикладне мистецтво*;

— у кількісному розподілі музеїв, зафіксованих в образотворчих альбомах за країною розташування, переважають музеї України.

Список використаної літератури

- Афонін О. В. Українська книга в контексті світового книговидавання / О. В. Афонін, М. І. Сенченко ; Держ. наук. установа "Книжк. палата України імені Івана Федорова". — К. : Кн. палата України, 2009. — 277 с. : іл., табл.
- Библиографическая запись. Сокращение слов на русском языке. Общие требования и правила* : ГОСТ 7.12—93. — Введ. 1995—07—01. — М. : Госстандарт России, 1995. — 17 с. — (Система стандартов по информации, библиотечному и издательскому делу).
- Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання* : (ГОСТ 7.1—2003, IDT) : ДСТУ ГОСТ 7.1: 2006. — Чинний від 2006—10—11. — К. : Держспоживстандарт України, 2007. — II, III, 47 с., вкл. обкл. — (Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи).
- Бібліографічний запис. Заголовок. Загальні вимоги та правила складання* : (ГОСТ 7.80—2000, IDT) : ДСТУ ГОСТ 7.80:2007. — Чинний від 2008—04—01. — К. : Держспоживстандарт України, 2009. — II, III, 7 с. — (Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи).
- Видання. Основні види. Терміни та визначення* : ДСТУ 3017—95. — Чинний від 1996—01—01. — К. : Держстандарт України, 1995. — 47 с.
- Від редакції // Літопис друку. Твори образотворчого мистецтва*. — 1952. — № 1. — 2-га с. обкл.
- Гуцол Г. Відділ інформаційних систем / Галина Гуцол // Вісник Книжкової палати. — 2004. — № 1. — С. 10—11.
- Гуцол Г. СУБД ProCite — унікальна система створення баз даних бібліографічної інформації / Галина Гуцол // Вісник Книжкової палати. — 2005. — № 4. — С. 20—24.
- Зубарева О. Відділ державних поточних бібліографічних покажчиків: історія та сьогодення : (до 80-річчя з дня заснування Книжкової палати України) / Ольга Зубарева // Вісник Книжкової палати. — 1998. — № 5. — С. 5—6.
- Кириченко Л. Добір матеріалу до державних бібліографічних покажчиків України "Літописів" / Людмила Кириченко // Вісник Книжкової палати. — 2003. — № 8. — С. 11—12.
- Методичні рекомендації щодо підготовки та редагування бібліографічних посібників у виданнях* / [уклад.: П. М. Сенько, О. М. Устіннікова] ; Держ. наук. установа "Книжкова палата України імені Івана Федорова". — К. : Кн. палата України, 2013. — 70 с.
- Палащина Н. Аналіз публікацій з питань книгознавства та видавничої справи за 2008 рік / Ніна Палащина // Вісник Книжкової палати. — 2010. — № 7. — С. 12—16.
- Передмова // Літопис друку. Твори образотворчого мистецтва*. — 1937. — № 1. — С. 3—4.
- Передмова // Літопис образотворчих видань*. — 1996. — № 1. — С. 4.
- Поляков В. Виконання Закону України "Про обов'язковий примірник документів" державними видавництвами сфери управління Держкомтелерадіо України (2007—2009) / Віталій Поляков, Тетяна Устіннікова // Вісник Книжкової палати. — 2010. — № 4. — С. 8—10.
- Поляков В. Законодавча база системи обов'язкового примірника документів України: історія та сучасність / Віталій Поляков, Тетяна Устіннікова // Вісник Книжкової палати. — 2011. — № 2. — С. 6—9.
- Поляков В. Обов'язкові примірники книжкової продукції державних видавництв сфери управління Держкомтелерадіо України у 2011 році: стан і проблеми контролю / Віталій Поляков, Тетяна Устіннікова // Вісник Книжкової палати. — 2012. — № 4. — С. 3—5.
- Прибега Н. Видавництво "Мистецтво": погляд на історію культури українського народу / Ніна Прибега // Вісник Книжкової палати. — 1996. — № 3. — С. 13—14.
- Прибега Н. Мистецтво "Мистецтва" творити книгу / Ніна Прибега // Вісник Книжкової палати. — 2012. — № 2. — С. 14—15.
- Про державну підтримку книговидавничої справи в Україні* : Закон України : від 6 берез. 2003 р. № 601-IV // Відомості Верховної Ради України. — 2003. — № 24. — Ст. 162.
- Про обов'язковий примірник документів* : Закон України : від 9 квіт. 1999 р. № 595-XIV // Відомості Верховної Ради України. — 1999. — № 22/23. — Ст. 199.
- Розташування бібліографічних записів у бібліографічних покажчиках на основі Універсальної десятикової класифікації* : таблиці класифікації / [підгот. О. Устіннікова] ; Держ. наук. установа "Книжкова палата України імені Івана Федорова". — К. : Кн. палата України, 2013. — 29 с.
- Сенченко М. І. Книжкова палата України: історія і сьогодення / М. І. Сенченко. — 2-ге вид., виправл. і доповн. — К. : Кн. палата України, 2004. — 164 с.
- Сенченко Н. М. Книжкова палата України. Становлення державної бібліографії / Н. М. Сенченко. — К. : Кн. палата України, 1999. — 114 с.
- Пізнання національного і світового мистецтва через "Мистецтво"* / підгот. Валерій Сердюк // Вісник Книжкової палати. — 2001. — № 1. — С. 3—6.
- Скорочення слів в українській мові у бібліографічному описі. Загальні вимоги та правила складання* : ДСТУ 3582—97. — Чинний від 1998—07—01. — К. : Держспоживстандарт України, 1998. — [57] с. окр. паг., вкл. обкл. — (Інформація та документація).
- Устіннікова О. Біля витоків державної бібліографії : (до 85-річчя "Літопису українського друку") / Ольга Устіннікова, Ніна Палащина // Вісник Книжкової палати. — 2009. — № 12. — С. 26—29.
- Устіннікова О. Державні поточні бібліографічні покажчики як безоплатна реклама видавничої продукції / Ольга Устіннікова, Раїса Красій // Вісник Книжкової палати. — 2007. — № 7. — С. 12—13.
- Устіннікова Т. Методичне забезпечення підготовки державних бібліографічних покажчиків: досвід Книжкової палати України / Тетяна Устіннікова // Вісник Книжкової палати. — 2007. — № 10. — С. 17—19.
- Шатрова М. Визначення документа як складової частини об'єкта бібліографії образотворчого мистецтва / Марина Шатрова // Наукові праці Національної бібліотеки імені В. І. Вернадського : зб. наук. ст. — К., 2011. — Вип. 32. — С. 363—369.
- Шатрова М. Випуск неперіодичних друкованих видань літератури з образотворчого мистецтва в Україні в 1996—2005 роках / Марина Шатрова // Вісник Книжкової палати. — 2009. — № 9. — С. 4—8.
- Шатрова М. Дослідження документного потоку авторефератів дисертацій з образотворчого мистецтва, виданих в Україні в 1996—2008 роках / Марина Шатрова // Вісник Книжкової палати. — 2009. — № 7. — С. 13—16.
- Шатрова М. Книговидавнича діяльність в галузі образотворчого мистецтва в Україні на зламі тисячоліть / Марина Шатрова // Вісник Книжкової палати. — 2012. — № 5. — С. 16—19.
- Шатрова М. Книговидавнича діяльність в галузі образотворчого мистецтва: історіографія питання / Марина Шатрова // Актуальні проблеми вітчизняної та всесвітньої історії. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету : зб. наук. пр. — Рівне, 2008. — Вип. 14. — С. 312—317.
- Швецова-Водка Г. М. Документознавство : навч. посіб. / Г. М. Швецова-Водка. — К. : Знання, 2007. — 398 с. — (Вища освіта ХХІ століття).
- Швецова-Водка Г. Типологічна класифікація друкованої видавничої продукції у статистичних збірниках "Друк України" / Галина Швецова-Водка // Вісник Книжкової палати. — 2000. — № 1. — С. 12—15.

Исследована история создания и развития печатного государственного библиографического указателя "Летопись изобразительных изданий", а также формирование современной электронной базы данных "Летопись изобразительных изданий" для воспроизведения полной историографической картины развития украинской государственной библиографии изобразительного искусства. Определены особенности функционирования электронной базы данных "Летопись изобразительных изданий" за 2007—2011 годы путем применения библиометрического инструментария. Проанализированы библиографические записи изданий изобразительного искусства, которые вышли в печать с 2000 по 2011 годы, зарегистрированы и отображены в электронной

базе данных "Летопись изобразительных изданий" (2007—2011) по разным признакам.

History of formation and development of bibliography index and digital data base "Chronicle of visual art publications" are researched for full coverage of historiographic picture of evolution of Ukrainian visual art bibliography. Functional features of digital base "Chronicle of visual art publications" (2007—2011) are determined with bibliometric toolset. Bibliographic notes of visual art publications printed in 2000—2011 and registered in digital database "Chronicle of visual art publications" (2007—2011) are analyzed.

Надійшла в редакцію 19 січня 2013 року